

Cartes al Director

ELS AVANTATGES DE LA
CIVILITZACIÓ DEL PROGRÉS

(Tal i com es sol entendre)

Sr. Director:

Us prego que amb el títol anterior em publiquen el següent escrit al poper «Ronçana», si ho creieu adient.

No pretenc explicar-vos els avantatges més coneguts perquè, naturalment, ja els coneixeu; ans al contrari, uns altres també existents però no tant coneguts. Per exemple:

Ja sabeu que l'actual color del rovell dels ous no és degut al gra de cereal que antany menjaven las gallines i si que ho és d'un colorant que se'ls hi dona amb el pinso?

Ja sabeu que podeu comprar pollastres blancs al preu dels rossos, perquè un colorant s'ha encarregat de tenyir-los la pell i un cop pelats no es coneix de quin color tenien la pluma?

Ja sabeu que ja hi ha hagut alguns cas de creixement dels pits de noies adolescents i, segons sembla, es degut a les hormones que portaven les carns que menjaven?

Ja sabeu que els pagesos han de regar amb l'aigua que baixa per la riera (quan en baixa) les plantes que després us menguen?

Ja sabeu com baixa l'aigua de la riera?

Us heu adonat que és molt més perillós per la roda del cotxe un sot d'un camí asfaltat que cent d'un camí de terra o grava que siguin de la mateixa fondària?

Heu pensat com es farà per arreglar els camins si s'asfalten tots els «pendents» de fer-ho. Si ara no hi ha gairebé diners ni per arre-

glar els de terra, que són molt més econòmics de fer.

Heu pensat mai que totes les construccions voreres, voravies i asfaltats no tant sols no deixen filtrar l'aigua, ans al contrari, a més a més escolen la dels camps veïns?

Us recordeu que hi han hagut eixuts iguals i superiors al d'enguany i els pous no es quedaven tan aviat sense aigua? (Com el del grup escolar Ronçana, per exemple).

No veieu que la manca d'aigua a la riera quan no plou és perquè s'escola tota quan plou i no s'en alimenten tan permanentment les fonts?

Us adoneu que a igual quantitat de contaminant, la contaminació seria més baixa (a la riera) si baixés més aigua?

Veig clar que hi ha dos tipus de culpables de la contaminació del nostre Tenes: els que l'embruten i els que provoquen que no es netegi. I mentres els primers, generalment, fan esforços per no provocar-la, els segons indirectament fan esforços perquè no desaparegui.

Us heu posat mai a pensar en el futur sense que el tema sigui l'economia?

Per a la gent que els preocupen aquests temes, encara que només sigui mínimament, els hi recomano un llibre que vaig llegir anys enrera d'en Schumacher, titolat: «Petit es bell». D'aquest llibre us en vull avançar unes frases grollerament seleccionades:

«Quan més lluny es permeti arribar al procés de degradació més difícil és ha d'ésser invertir-lo, si és que no s'ha tornat ja irreversible».

«L'economia moderna es mou per una bogeria sens fi d'ambició i es delecta en una orgia d'enveja».

«Ningú no treballa realment per la pau, tret de qui estigui treballant per restaurar la saviesa».

«El més gran perill surt de l'aplicació despiadada, a gran escala, del coneixement parcial, tal i com ho estem veient en l'aplicació de l'energia nuclear».

«Qualifiqui una cosa d'inmoral o lletja, destructora de l'ànima o degradant de la condició humana, un perill per la pau del món o un atemptat al benestar de les futures

generacions, que si no s'ha demostrat que es antieconòmica no s'haurà limitat en res el seu dret a existir, créixer i prosperar».

«L'home occidental sembla no entendre que la vida humana és una part dependent d'un ecosistema constituït per moltes formes de vida. Com que el món està regit des de ciutats on els homes estan completament separats de qualsevol altra forma de vida que no sigui la humana, el sentiment de pertanyer a un ecosistema no pot mai reïxir».

N'hi ha més, però no cal allargar-se. Penseu només que els nostres errors els paguen els nostres fills i, a sobre, anem dient que els estimem molt. Deu ésser que els fills són antieconòmics?».

Josep Ciurans Roura

El Rieral, 3-2-81

NOTA DE AGRADECIMIENTO

María Esther Rubio Iturre, viuda de D. Carlos Amatrain (Ingeniero industrial de la S. A. Camp de Granollers), una vez reintegrada a su domicilio en esta villa, al igual que sus más directos familiares, no encuentran palabras suficientes para reconocer a los vecinos de la misma, así como a los accidentalmente presentes en ella por aquellas fechas, las muchas y sinceras muestras de condolencia recibidas, con motivo del irreparable suceso acaecido el día 26 de diciembre pasado.

De forma muy especial guardan agradecimiento a los testimonios prácticos de asistencia y solidaridad prestados en los momentos de más profundo dolor, y periodo subsiguiente, recuerdos impagables, que en parte sirven de consuelo para quedar grabados de por vida.

Por todo ello, hacemos propósitos de permanecer más obligados aún a cooperar cuanto nos sea posible en lo que pueda redundar en el progreso de la villa y prosperidad de sus organizaciones y habitantes, como ofrenda por el alma de mi marido (q.e.p.d.).

Sta. Eulalia de Ronsana

2 de febrero de 1981

Electrofil Barcelona, S.A.

Materials per a la Indústria Elèctrica